

25 И нѣкоа жена, коа то
имаше кровотеченіе двана-
десе годины,

26 И много пострада ѿ
мнозина лѣкаре, и иждиви
сичко що имаше, и никоа
помощь не намери, но іоше
въ по лошо ѿиваше:

27 Кото чѣ за Исуса, дой-
дѣ въ народатъ ѿ задъ мѣ,
и прикоснасе до дрѣха та
мѣ:

28 Защото говореше: че
ако самъ до дрѣхи те мѣ се
прикоснемъ, ще да исцѣ-
лѣемъ.

29 И тоа часъ престана
теченіе то на кровь та и:
и оусети въ тѣло то си, за-
що исцѣлѣ ѿ волѣсть та си.

30 И акіе Исусъ разумѣ
че и залѣзе сила ѿ негъ, и
обжрнасе къ народатъ, и
рече: кой се прикосна до
дрѣхи те ми;

31 И рекоха мѣ оученицъ
те мѣ: видишъ че те оу-
гнита народо, и говоришъ:
кой се прикосна до мене;

32 И ѿвзирашесе на око-
ло да види онаа, коа то
направи това.

33 Я жена та понеже се оу-
плаши, и трепереше, защото
знаеше онаа што и бы-
дѣ, дойдѣ и припадна къ
немѣ, и каза мѣ сичка та
истина.

34 Я тои и рече: дщѣрко,
въбра та твоа те спасе, иди

съ миромъ, и вѣди здрава
ѿ волѣсть та си.

35 И іоше тои адмаше, и
дойдохъ ѿ архисѣнагѣгатъ,
и рекоха мѣ: че дщѣрка та
ти оумрѣ: и защо вече трѣ-
дишъ оучителатъ;

36 Я Исусъ акіе, като чѣ
слово то, което говореха,
рече на архисѣнагѣгатъ: не
бойсе, самъ вѣрвай.

37 И не ѿстави никого да
идѣ по него, токму Петра,
и Іакѣва, и Іѡанна брата
Іакѣвова.

38 И дойдѣ въ къща та
архисѣнагѣгова, и видѣ глѣч-
ка, и человекъ че плачѣха,
и въкаха много.

39 И като влѣзна вънѣтре,
рече имъ: защо глѣчите, и
плачѣте; момиче то не ѣ
оумрѣло, но спи.

40 И рѣгѣхамѣсе: а тои
като изгна сички те, земѣ
баща та на-момиче то и
майка мѣ, и онаа што
бѣха съ него, и влѣзе тамъ,
дето лежеше момиче то.

41 И като го Фана зарѣ-
ка та, рече мѣ: талиѣа къ-
мѣ: което ще да рече: мо-
миче (тебе адмамъ), стани.

42 И тоа часъ стана момиче
то, и ходеше, защото бѣше
на дванадесе години: и зачѣ-
дишасе съ големо оудивленіе.

43 И запрети имъ много,
никой да не оузнаѣ това:
и рече да и дадатъ да идѣ.